

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 17/02/2005

(Υπόθεση C-79/05)

(2005/C 93/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους U. Wölker και A. Aresu, άσκησε στις 17/02/2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεωρώντας τα πρακτικώς δυνατά προληπτικά μέτρα για την αποτροπή και την ελαχιστοποίηση των διαρρών ελεγχόμενων ουσιών, ειδικότερα όσον αφορά την υποχρέωσή της να ελέγχει ετησίως τον σταθερό εξοπλισμό με φορτίο ψυκτικού ρευστού άνω των τριών κιλών ώστε να ελέγχεται η παρουσία διαρρών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού 2037/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (!);
- 2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Από τις διαθέσιμες πληροφορίες, προκύπτει ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν έχει ακόμη θεσπίσει μέτρα βάσει του άρθρου 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2037/2000.

(!) ΕΕ L 244 της 29.9.2000, σ. 1

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Ισπανία), Sala de lo Social, με διάταξη της 28ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση Anacleto Cordero Alonso κατά Fondo de Garantía Salarial

(Υπόθεση C-81/05)

(2005/C 93/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Με διάταξη της 28ης Ιανουαρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Φεβρουαρίου 2005, το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, υπέβαλε αίτηση για την έκδοση προδικαστικού ερωτήματος, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Anacleto Cordero Alonso και Fondo de Garantía Salarial, που εκκρεμεί ενώπιόν του.

Το Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

1. Συνεπάγεται η υποχρέωση των κρατών μελών να λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας ή που προκύπτουν από τις πράξεις των οργάνων της Κοινότητας (άρθρο 10 της Συνθήκης), καθώς και η αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου έναντι του εθνικού δικαίου, αυτοτελώς και χωρίς την ανάγκη υπάρξεως ρητών διατάξεων του εσωτερικού δικαίου, την παροχή στα εθνικά δικαιοδοτικά όργανα της εξουσίας να απέχουν από την εφαρμογή κάθε είδους κανόνων του εσωτερικού δικαίου που είναι αντίθετοι προς το κοινοτικό δικαιο, ανεξαρτήτως της βαθμίδας των κανόνων αυτών στην ιεραρχική κλίμακα της νομοθεσίας (κανονισμών, νόμων ή ακόμη και του Συντάγματος);
- 2 α) Όταν τα διοικητικά και δικαστικά όργανα καλούνται να αποφανθούν επί του δικαιώματος εργαζομένου, του οποίου ο εργοδότης αποδείχθηκε αφερέγγυος, να του καταβληθεί από το Fondo de Garantía Salarial η αποζημίωση που του οφείλεται λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας, της οποίας η εγγύηση προβλεπόταν ήδη από την εθνική νομοθεσία, εφαρμόζουν κοινοτικό δικαιο παρότι η οδηγία 80/987/ΕΟΚ (!) δεν προβλέπει ρητώς στα άρθρα της 1 και 3 την αποζημίωση λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, δεσμεύονται τα διοικητικά και δικαστικά όργανα, κατά την εφαρμογή της οδηγίας 80/789/ΕΟΚ και των κανόνων που μεταφέρουν το περιεχόμενό της στο εσωτερικό δικαιο, από την αρχή της ισότητας έναντι του νόμου και της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προκύπτουν από το κοινοτικό δικαιο και με το πεδίο εφαρμογής που έχει καθοριστεί από την ερμηνεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ακόμη και αν αυτή δεν συμπίπτει με την ερμηνεία του ανάλογου θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνεται από το Ισπανικό Σύνταγμα, όπως έχει διαμορφωθεί από τη νομολογία του ισπανικού συνταγματικού δικαστηρίου;

γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επιβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα στην ισότητα έναντι του νόμου που προκύπτει από το κοινοτικό δικαίο υποχρέωση ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των περιπτώσεων στις οποίες το δικαίωμα του εργαζομένου σε αποζημίωση λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας καθορίζεται από δικαστική απόφαση και των περιπτώσεων στις οποίες η αποζημίωση είναι αποτέλεσμα συμφωνίας μεταξύ του εργαζομένου και του εργοδότη που έχει συναφθεί ενώπιον δικαιοδοτικού οργάνου και έχει επικυρωθεί από αυτό;

3 α) Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος είχε αναγνωρίσει με την εσωτερική του νομοθεσία πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2002/74/EK^(?) το δικαίωμα του εργαζομένου να καλύπτεται από την προστασία του οργανισμού εγγυήσεως σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη όσον αφορά την αποζημίωση λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας, μπορεί να θεωρηθεί ότι από την ημερομηνία έναρξεως της ισχύος της εν λόγω οδηγίας, ήτοι από τις 8 Οκτωβρίου 2002, το κράτος μέλος αυτό εφαρμόζει το κοινοτικό δικαίο, ακόμη και αν δεν έχει παρέλθει η προθεσμία για τη μεταφορά της στο εσωτερικό δικαίο, όταν αποφαίνεται επί της καταβολής εκ μέρους του οργανισμού εγγυήσεως της αποζημίωσης λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας σε περιπτώσεις στις οποίες η αφερεγγυότητα του εργοδότη αναγνωρίστηκε μετά τις 8 Οκτωβρίου 2002;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, δεσμεύονται τα διοικητικά και δικαστικά όργανα, κατά την εφαρμογή της οδηγίας 2002/74/EK και των κανόνων που μεταφέρουν το περιεχόμενό της στο εσωτερικό δικαίο, από την αρχή της ισότητας έναντι του νόμου και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων που προκύπτουν από το κοινοτικό δικαίο και με το πεδίο εφαρμογής που έχει καθορισθεί από την ερμηνεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ακόμη και αν αυτή δεν συμπίπτει με την ερμηνεία του ανάλογου θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνεται από το Ισπανικό Σύνταγμα, όπως έχει διαμορφωθεί από τη νομολογία του ισπανικού συνταγματικού δικαστηρίου;

γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, επιβάλλει το θεμελιώδες δικαίωμα στην ισότητα έναντι του νόμου που προκύπτει από το κοινοτικό δικαίο υποχρέωση ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των περιπτώσεων στις οποίες το δικαίωμα του εργαζομένου σε αποζημίωση λόγω λύσεως της συμβάσεως εργασίας καθορίζεται από δικαστική απόφαση και των περιπτώσεων στις οποίες η αποζημίωση είναι αποτέλεσμα συμφωνίας μεταξύ του εργαζομένου και του εργοδότη που έχει συναφθεί ενώπιον δικαιοδοτικού οργάνου και έχει επικυρωθεί από αυτό;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 1980, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη ΕΕ ειδ. έκδ. 05/004, σ. 35

(²) Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, για την τροποποίηση της οδηγίας 80/987/ΕΟΚ του Συμβουλίου περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των μισθωτών σε περίπτωση αφερεγγυότητας του εργοδότη ΕΕ L 270 της 8/10/2002, σ. 10

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε την 17η Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την κ. Μαρία ΠΑΤΑΚΙΑ, Νομικό Σύμβουλο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 17η Φεβρουαρίου ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι:

1. η Ελληνική Δημοκρατία, ταυτίζοντας τη διαδικασία τελικού ψησίματος ή αναθέρμανσης των προϊόντων « *bake-off* » με τη διαδικασία πλήρους αρτοποιίας και υπάγοντάς την στις προϋποθέσεις της σχετικής με την αρτοποιία νομοθεσία, εισάγει εμπόδια στην εισαγωγή από άλλα κράτη μέλη και εμπορία στην Ελλάδα προϊόντων « *bake-off* » και παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 28 της συνθήκης ΕΚ,

2. να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

1 Κατόπιν καταγγελίας, η Επιτροπή πληροφορήθηκε ότι, ελλείπει ειδικής νομοθεσίας σχετικά με το ψωμί και τα προϊόντα αρτοποιίας που είναι είτε ημιψημένα είτε πλήρως ψημένα και κατεψυγμένα, η μέθοδος « *bake-off* » θεωρείται από τις ελληνικές αρχές πλήρης διαδικασία παρασκευής και ψησίματος ψωμιού. Ως εκ τούτου, οι ελληνικές αρχές επιτρέπουν το σύντομο τελικό ψήσιμο ή την αναθέρμανση των εν λόγω προϊόντων στο σημείο πώλησης μόνο εάν αυτό πληροί όλες τις προδιαγραφές που απαιτούνται για τα αρτοποιεία, παρά το γεγονός ότι η μέθοδος « *bake-off* » συνίσταται μόνο στο σύντομο τελικό ψήσιμο ημιψημένου ψωμιού ή στην αναθέρμανση κατεψυγμένου και πλήρως ψημένου ψωμιού, και σε κανένα από τα προηγούμενα στάδια παρασκευής και ψησίματος. Συνεπώς, τα προϊόντα « *bake-off* » δύνανται να διατεθούν στην ελληνική αγορά είτε από τα σημεία πώλησης που πληρούν τις προδιαγραφές των αρτοποιείων, αφού ψηθούν τελείως ή αναθερμανθούν, είτε από γενικά καταστήματα τροφίμων ως ημιψημένα ή κατεψυγμένα προϊόντα αρτοποιίας, έτσι ώστε ο καταναλωτής να μπορεί αργότερα να αναλάβει το ψήσιμο ή την αναθέρμανση των εν λόγω προϊόντων. Σε αμφότερες τις περιπτώσεις, κατά την γνώμη της Επιτροπής, τα προϊόντα « *bake-off* » καθίστανται, ως εκ τούτου, λιγότερο ελκυστικά για τον καταναλωτή σε σύγκριση με άλλα ψημένα προϊόντα αρτοποιίας.